

גמ"ר 3797/01 - מדינת ישראל נגד בר יעקב חזות

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 יוני 2017

גמ"ר 16-01-3797 מדינת ישראל נ' חזות
בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

המאשימה	בעניין: מדינת ישראל
	נגד
הנאשם	בר יעקב חזות
	ע"י ב"כ עוז שולמה ערד

הכרעת דין

א. עובדות כתוב האישום

1. بتاريخ 23.10.2015 עובר לשעה 10:00 או בסמוך לכך, נהג הנאשם הרכב תוצרת טויוטה מ.ר. .... (להלן: "הרכב") בכביש עירוני ברחוב בני אפרים בתל-אביב. הכביש הינו דרך זו סטרית עם אי תנועה בניי עם צמחיה המפריד בין כיוון הנסיעה בכביש (להלן: "הכביש")
2. הנאשם נהג בכביש מכיוון צפון לדרום בנתיב הימני מבין ארבעת הנתיבים בכיוון הנסיעה בכביש (להלן: "כיוון הנסיעה בכביש").
3. באותו עת, בכיוון הנסעה בכביש, על המדרכה הצפון מערבית, בסמוך לצומת הרחובות בני אפרים ומבצע קדש בתל אביב (להלן: "הצומת") עמד על המדרכה ר ק (להלן: "המנוח").
4. באותו עת, עמדו בצומת, ברמזור אדום, ד ש (להלן: "ד'") כשהיא נהגת הרכב ללימוד נהגה מסוג קיה מ.ר. .... (להלן: "רכב ללימוד נהגה") ולצדיה ישב המורה לניהוג ע מ (להלן: "מ").
5. באותו מועד, מזג האוויר היה נאה, אור יום, הכביש היה תקין ויבש ומסומן כנדיש ושדה הראייה היה פתוח מლפנים למרחק של לפחות 287 מטרים ללא שום הפרעה.

6. כשהגיע הנאשם בסמוך למנוח, עלה הנאשם עם רכבו על המדרכה ופגע בעצמה במנוח.
7. לאחר הפגיעה במנוח, ירד הנאשם מהמדרכה וחזר לכਬיש, לנטייב הימני, כשהוא נוהג ב מהירות גבוהה, ופגע בחזקה בחלקו האחורי של הרכב ללימוד נהיגה, שנהדף קדימה ופגע ברכב חונה מסווג סקודה מ.ר. .... וברכב חונה מסווג הונדה מ.ר. .... אשר חנו אותה העת במקביל למדרכה הדרום מערבית. מיד לאחר מכן, סטה רכבו של הנאשם שמאלה, והנ来宾 המשיך בנסיעה מהירה, עלה על אי התנועה, עבר לכיוון הנגדי לכיוון נסיעתו, והמשיך בנסיעתו על פני ארבעת הנתיבים עד שפגע במדרכה הדרום מזרחית (להלן ביחד: "התאונה").
8. כתוצאה מההתאונה נהרג המנוח כאשר מותו נקבע במקום התאונה.
9. כתוצאה מההתאונה נפצע מ' ופונה לבית החולים על שם סוראסקי (להלן: "בית החולים") וסבל, בין היתר, משבר ביד שמאל. כתוצאה מההתאונה נפצעה ד' ופונה לבית החולים לקבל טיפול רפואי.
10. לאחר התאונה, פונה הנאשם לבית החולים לצורך קבלת טיפול רפואי. בבית החולים, התבקש הנאשם על ידי השוטר רס"ר יוסי חורי להיבדק בבדיקה דם לצורך איתור סמ או אלכוהול בدمו והנ来宾 סרב לביצוע הבדיקה.
11. התאונה ובכלל זה מותו של המנוח ופציעתם של מ' וד', גרמו כתוצאה ישירה מרשלנותו החמורה של הנאשם, המתחבطة בין היתר בכך:
- א. הנאשם נהג בקלות ראש ולא שם ליבו לתרחש בדרך.
- ב. הנאשם לא הבחן בהולך הרגל שעמד על המדרכה על אף ששدة הראייה היה פתוח לפנים למרחק של לפחות 287 מטרים, עלה על המדרכה, ופגע במנוח.
- ג. הנאשם נסע ב מהירות גבוהה מבלתי להתחשב בתנאי הדרכ בחולך הרגל וברכבים אשר נסעו אותה עת בכביש.
- ד. הנאשם לא בלם את הרכב מבעוד מועד, כדי למנוע את התאונה.

ה. הנאשם לא פעל כפי שנagara מהישוב היה פועל על מנת למנוע את התאונה.

12. הנאשם נהג כאמור כשהוא שיכור ונתן תחת השפטת סמים או אלכוהול.

13. בנסיבות המתוירים לעיל, גרם הנאשם הנהיגתו הרשלנית למותו של המנוח ולפצעיהם של מ' וד', הכל תוך גריםות חבלות של ממש. כמו כן, הנאשם נהג בשכרות ונתן תחת השפטת סמים או אלכוהול.

ב. הוראות החקיקון לפיהן מואשם הנאשם:

1. **גרימת מוות ברשלנות-** עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 בלבד עם סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) (להלן: "פקודת התעבורה").

2. **נהיגה בקלות ראש תוך גרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות)-** עבירה לפי סעיף 62(2).יחד עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

3. **נהיגה בשכרות-** עבירה לפי סעיפים 62(3), 64ב.(א1), 64ב.(א) ו-39א לפקודת התעבורה.

ג. תשובה הנאשם לאישום

הנאשם הודה כי בתאריך ובשעה המופיעים בכתב האישום הוא נהג ברכב ברחוב בני אפרים, כמפורט בסעיף 1 לכתב האישום.

כמו כן, הוא הודה כי נסע למקום מכיוון צפון לדרום כמפורט בסעיף 2 לכתב האישום.

הנאשם כפר כי המנוח עמד - על המדרסה - הצפון מערבית, בסמוך לצומת הרחובות בני אפרים ומצע קדש, לפי טumo, המנוח היה בכביש - עת התרחשة התאונה.

הנאשם כפר בעובדה כי רכב לימוד הנהיגה היה במצב עמידה עת ההתנגשות בו, אלא במצב נסיעה.

הנאשם הודה כי מג האויר היה נאה, אור יום כמפורט בסעיף 5 לכתב האישום וכפר בשאלת שדה הראייה הכללי כלפיו.

הנאשם כפר בנטען בכתב האישום, כי הוא עלה עם רכבו על המדרסה ופגע בעוצמה במנוח, וכי לאחר

مكان ירד עם הרכב חזרה לכਬיש, לנטיב הימני ב מהירות גבוהה ופגע בחזקה בחלקו האחורי של הרכב ללימוד נהיגה.

רכב לימוד הנהיגה נחדף קדימה ופגע ברכב חונה, סקודה, ורכב נוסף מסוג הונדה, כל רכב שchnerה במקביל למדרכה הדרום מערבית ולאחר מכן הוא סטה רכבו של הנאשם שמאלה והנ帀ם המשיך בנסיעה מהירה, עליה עלה עד אי התנועה, עבר לכיוון הנגדי לכoon נסיעתו (למסלול הנגדי), המשיך בנסיעה על פני ארבעה נתיבים עד שפגע במדרכה הדרום מזרחית.

הנ帀ם הודה כי התרחשה תאונה ותוצאותיה - הנ帀ם כפר באחריות לתאונה.

הנ帀ם כפר כי התבקש על ידי השוטר רס"ר חורי להיבדק בבדיקה דם לצורך איתור סמ או אלכוהול - והוא (הנ帀ם) סירב לביצוע הבדיקה.

הנ帀ם כפר כי נהיגתו הרשלנית החמורה היא זו אשר גרמה לתאונה ולמוותו של המנוח. הנ帀ם כפר כי נהג בקלות ראש, לא הבין בהולך הרגל שעמד על המדרכה, אף ששדה הראייה היה פתוח, כי נהג במהירות גבוהה מבלי להתחשב בתנאי הדרך וברכבים אשר נסעו על הכביש, כי לא בלם מעוד מועד, וכי לא פעל כפי שהוא מהישוב היה פועל על מנת למנוע את התאונה.

הנ帀ם הבהיר כי נהג שעיה שיכור ונתן תחת השפעת סמים או אלכוהול.

תחימת יריית המחלוקת

אין חולק כי הנ帀ם נהג ביום האירוע הרכב, אין חולק כי הנ帀ם בסופו של יום, לא הסכימים - וסירב באופן מפורש, למסור דם לבדיקת סמים, אך נהג לאחר שהוזהר כדי.

להלן שאלות שנותרו בחלוקת:

1. האם, טרם התאונה רכב אלמוני התנגש ברכבו - מאחור - ואשר על כן נפתחה קרית הבטחון. הכרית חסמה את כל שדה ראייתו לפנים, אשר על כן הוא לא יכול להבחן בנסיבות לפניו בדרך.
2. הנ帀ם לא היה שיכור, שהרי עבר בבדיקה "נשיפון" (להבדיל מנישוף) בהצלחה. הנ帀ם לא סירב לבדיקה שנדרש לה על ידי השוטר.
3. בכל העת, עובר לתאונה ולאחריה, רכבו לא עליה כלל על המדרכה. המנוח היה בכביש בעת התאונה

"סביר" שחזקה 1.5 מטר, התאונה התרחשה בתוך משכנת "זמן התגובה" של הנאשם וכאן מדובר בתאונה בלתי נמנעת, בכל מהירות נסעה.

עדות הנאשם בחקירה המשטרתית לשאלות שבמחלוקת

ה הנאשם מסר שלוש הודעות תחת אזהרה, בכולן חזר על עיקרי גרסתו לפיה טרם התאונה רכב אלמוני פגע בו מאחור, גرم לו לאבד שליטה ברכב. כרית הבטחון שנפתחה למולו חסמה לו את כל שדה הראייה לפנים. (נושא הפגיעה מאחור נזכר בהמשך אף על ידי ההגנה).

ההודעות מיום 15.10.23 (ת/1) שעה 23:16

ש: האם אתה רוצה לספר לי מה קרה בתאונה?

ת: כן. אני נוסע בת"א בדרך הזהה, אני לא זכר איך קוראים לרחוב. **רכב נתקע بي מאחורה וכתוצאה מזה נפתחו כריות האויר ואיבדתי שליטה על רכב**, בנוספף זהה התבבלתי במצב לחץ ובגלל שכריות האויר נפתחו ובטעות לחצתי על הגז במקומם על הברקס. אני לא ראיתי אדם ולא ראיתי חולך רgel ראייתי רכב לימוד נהייה קיה והתגשתי בו מאחורה כתוצאה מאיבוד שליטה בגלל כריות האויר. בצדמת היה אור ירוק. אין לי עוד משהו להוסיף שאני. לאחר שיצאת מהאוטו הגיע אליו שוטר עם בדיקת ינשוף ואז נאלצתי ללבת לטיפול בבית החולים שם נקבע כי יש שבר בעצם הזנב.

ש: מה היו תנאי מג האויר והראות בזמן התאונה? ומצב הכביש?

ת: מג האויר היה נאה ונעים הראות הייתה טובת אוור יום. הכביש היה יבש ישר והוא תקין לא שראייתי בורות.

ש: האם הרכב שלך רכב הטויזה היה תקין הגה, בלםים וצמיגים ו מבחינה מכנית לפני קרות התאונה?

ת: חוובי הרכב שלי מטופל טיפ טופ.

ש: למי שיר רכב הטויזה מספר רישיון ..... שבו נגdot היום בזמן התאונה?

ת: הרכב שיר לא בא שלי שמתגורר היום בארץות הברית ועובד עם המדינה.

ש: האם אתה מכיר את מקום התאונה?

ת: מכיר את הצומת בן.

ש: באיזו תדירות אתה נסע בצומת הנ"ל (بني אפרים- מבצע קדש בתל אביב)?

ת: פעמיים בשבוע לפחות.

ש: אתה טוען כי רכב אחר פגע בך מאחור וגרם לכריות האויר ברכב שלך להיפתח ובכך

גרם לך לאיבוד שליטה?

ת: חיובי כן.

ש: האם יש לך את פרטי הרכב שפגע לך מאחור?

ת: לא. אין לי את פרטי הרכב.

ש: האם אתה יודע באיזה סוג רכב מדובר?

ת: אני לא בטוח או טויטה או סוזוקי קטנות.

ש: האם אתה יודע את צבע הרכב שפגע ברכבך מאחור?

ת: זהב אם אני לא טועה.

אם אתה בטוח שרכב אלמוני פגע לך מאחור?

ת: בטוח בהחלט אם לא היה פוגע בי רכב מאחור מצב זה לא היה קורה.

ש: כשהרכב מאחור פגע ברכבך האם רأית את הדרך לפניך?

ת: שלילי בכלל שכריות האויר נפתחו ונכנסתי למצב לחץ.

ש: אז אני מבין מדובר כי ברגע שכריות האויר ברכבך נפתחו לא רأית כלל את הדרך

לפניך?

ת: כן, ואיבדתי שליטה על רכבי.

ש: לא רأית כלל דרך השימוש הקדמית של רכבך כאשר כריות האויר נפתחו ברכבך?

ת: לא רأיתי כלל אבל זכרתי את הכביש מלפני שרכב לימוד נהיגה נסע בתיבע שלו

מקדים.

ש: באיזה נתיב נסעה נסעת ומתוך כמה נתיבי נסעה בכיוון נסיעתך?

ת: נסעתי בנתיב הכו ימני.

ש: אם לא רأית כלום דרך המשמשה הקדמית של הרכב עקב פתיחת כריות האויר ברכבך

איך אתה בטוח שנכנסת לצומת באורי ירוק?

ת: כמו שאמרתי לפני הרמתי את הראש וראיתי הרכב ללימוד הנהיגה נסע בירוק ואז המשכתי את נסיעתי אחריו ולאחר אלףות השניה נפתחו כריות האויר.

ש: מתי רأית את הרכב ללימוד הנהיגה, לפני הפגיעה ברכב שלך או אחריו שנפגעתה מאחור?

ת: לפני הפגיעה באותו שלি.

ש: אמרת שהרمت את הראש וראית את הרכב ללימוד הנהיגה, מאיפה הרמת את הראש?
במה התעסקת?

ת: התעסקתי רק בכביש ובנהיגה ושאני אומר להרים את הראש זה רק ביטוי.

ש: באיזה מרחק הייתה המركبة ללימוד הנהיגה שקיבלת את הפגיעה מאחור?
3 מטרים.

ת: ואייפה היה הרכב ללימוד הנהיגה שראית אותו לראשונה?
בסוף הרמזור בסוף הצומת על המעבר חציה בסוף הצומת.

ש: ואייפה אתה היה שקיבלת את הפגיעה מאחור?
אני הייתי קצת לפני אמצע הצומת.

ת: האם נכנסת לצומת בנסיעה רצופה או מעמידה?
כשהגעתי לצומת היה אור י록 ואני המשכתי בנסיעתו ישר.

ש: אני אומר לך שככל הסיפור הזה שרכב פגע בך מאחור הוא לא נכון, מהי תגובתך?
זה כן נכון.

ש: אני בדקתי את הרכב ולא נמצא שום סימן או נזק לחلك האחורי של הרכב, מהי

תגובהך?

ת: **כל הטעון האחורי היה מפורק ושבור לשתיים, אז אין אתה יכול להגיד שלא הייתה שם פגיעה?**

ש: הטמון שלן התפרק מהרכב שלק עקב הפגיעה בתמוך במקום שבו עקרו ועקב הפריצה של אי התנועה שעלו עליות כי שום נזק מעיכה לא נמצא בטמון שלן, מהי תגובהך?

ת: תגובה שלי זה שרכיב פגע בי מאחוריו ואין לי שום אינטראס לשקר אני אני לא בנאדם מהרחוב יש לי משפחה תומכת ואוהבת ואני אומר רק אמרת מהשתח.

ש: אני חזר ואומר לך ששם רכב לא פגע ברכב שלן מאחור כי לא נמצא שום נזק או מעיכה או שריטה או שפוף בטמון האחורי של רכבך, מה תגובתך?

ת: **תגובהך היא שרכיב נתקע בי מאחור והטמון התפרק כתוצאה מזה וכריות האויר גם נפתחו כתוצאה מזה.**

הודעה תחת זהירותה מיום 15.12.7 (ת/2).

בהודעה זו חזר הנאשם על גרסתו כפי שמסרה ביום התרחשות התאונה למעט נתון אחד, המתיחס לשלב בו נפתחה קרית האויר ביחס למיקום הרכב בצומת. אם בהודעה הראשונה טען כי קרית האויר נפתחה סמוך מאוד לצומת,

"ש: **ואיפה אתה הייתה קיבלת את הפגיעה מאחור?**

ת: **אני הייתה קצת לפנוי אמצע הצומת.**" (שורה 54-57 ת/1)

ובמקום אחר בהודעה,

"ש: אתה אומר שאתה פגעה מאחור אתה קיבלת שהיה בתוך הצומת, האם זה נכון?"

ת: **היהי כבר על מעבר החציה על תחילת מעבר החציה בצומת.**" (שורה 76-77 ת/1)

הרי שפעם, בהודעה מיום 15.12.7, טען כי כריות האויר נפתחו למרחק של 40 מטר.

"ת: **הגהתי ברכב שלי טויטה C-40 מטר לפני הצומת נפתחו לי כריות האויר כתוצאה מפגיעה של רכב מאחורה או מצד אני לא יודע, התבלבלי בין הגז לבarks לאחר שנפתחו לי כריות האויר ומazel אני לא יודע מה קרה, לא הייתה לי ראות."**

(שורה 18-21, ת/2)

בהתודעה תחת זהירה מיום 31.12.15 ת/ה, אף הוסיף הנאשם שהוא אדם אלמוני אשר ניגש אליו וטען כי הוא (האלמוני) ראה שרכב אחר פגע ברכבו.

בחינת עדות הנאשם לענין - "הרכב שפגע בו מאחור"

בחינת הראיות החפציות מזירת התאונה, הסימנים על הרכב הנאשם, ובחינת עדויות העדים על דרך התרחשות התאונה, אני קובע כי בכל שלב לא היה כל רכב אלמוני אשר פגע מאחור ברכב הנאשם. ולהלן הנימוקים:

החלק האחורי של הרכב צולם מיד במקום התרחשות התאונה לאחריה, ראה לוח צלומים ת/16 תמונה מס' 31-30 בתצלום מתאר הבוחן כהן שرون את הנראת בתצלום כך:

"סביר: חלק אחורי של הרכב א' פרט מסוג טויזטה מס' רישוי ..... ניתן לראות כי טםבון רכב א' יצא ממקומו ובתמונה הבאות ניתן יהיה לראות אותו על הצמיחה שעלה אי התנועה.

בתמונה זו לא נראה כל נזק לפחות חלק האחורי של רכב א' ולא מעיקות בפח תא המטען של רכב א' ובמקום ישיבת הפגוש האחורי. רק הפגוש האחורי מנוטק ממקומו.

בעדותו בבית המשפט העיד הבוחן המשטרתי כהן והסביר בפירוט כי ישנו מאפיינים מיוחדים בנזקים תוצאותיים לרכב שנפגע מאחור. ובלשונו :

"התאונה, חזית אחורי, קרויות קדימות לא נפתחות. לא מכירים לא במוסך, אני לא מכיר דבר זהה, החישנים יושבים מקדימה ולא מאחורה, אני הסברתי לנוגג בעדותו ואני גם הרائي לו, הטםבון הטעוני של הרכב א' נלך על ידי ונרגש כמוצג והוא היה איתנו - במשרד, זה בחקירה ואני הרائي לו, אני אמרתי לו תסתכל, אין לך נזק תאונתי, לא- הוא בשלו "פגעו بي מאחורה זהה" ...

גם בפח הרכב מתחת לטםבון לא נמצא, לא מעיפה לא שריטה, לא נזק לפחות שיכול להיעיד בכלל על תאונת חזית אחר". (עמ' 77-78 שורה 23 עד שורה 3 לפרטוקול).

למען הסדר הטוב נבהיר כי הטםבון נמשך לאחר עלי ידי הצמיחה שבאי-התנועה החוץ, עת חלף הרכב הנאשם את המסלולים המנוגדים במקום. (ראה מתצלום מספר 14- בת/16).

עד התביעה וליד סах סах- מנהל מחלקה דיאגנומטיקה במוסך טויזטה העיד על בדיקתו של הרכב, לפי בקשה הבוחן המשטרתי. הבדיקה הייתה בדיקה ממוחשבת ברכב הטויזטה ישנים חיישני חזית - והם אלה אשר הפעילו את כרית האויר ברכבו בעת התאונה. ובלשונו:

"עו"ד טיטלבאום :

ש: אז עכשו אני שואלת שאלה, רק רגע, שאני רוצה לשאול אותך למשיב נסינר, מה האפשרות, וידעתן המקצועית, מה האפשרות שהפגיעה מאחור תגרום לפתיחת כריות? ת: קודם כל אפסית.
ש: אוק"
ת: אפסית, במידה והתקלה והמערכת מתפקדת בצורה תקינה, אני לא מדבר על התקלה במחשב או משהו חרג. אין שום סיבה שהכריות יפתחו בעת פגעה מאחוריה, מסיבה אחת פשוטה, הכריות אמורות מגוף הנהג, הנסעים, להתקדם לעבר הנהג, הפאנל. ברגע שאין סיבה לגוף להתקדם קדימה גם אין סיבה לכריות להפתח.
פגעה מאחוריה, להיפך, היא תרצה לשאוף שהגוף, גופו הנהג או הנסעים יחזרו אחורה ולא יתקדמו קדימה ככה שאין רלוונטיות לcrit' האוויר. עוד פעם רק במידה והכל תקין."

לפי עדותו החישנים מלפנים של הרכב הם אלה שהפעילו crit' האוויר.

עדותם של העד וליד סאחסא ברורה וחד משמעית, התאונה בחזית הרכב, (זו אשר פגעה במנוח -יו.) היא זו שגרמה לחישני חזית הרכב להפעיל את כריות האוויר שלמול נוג הטויזטה (הנאשם -יו.)

לא זאת אף זאת, העדים צפפו בתאונה כל אחד בנסיבות זמן שונה ומקום תצפית אחר, כל אחד בתרו, העידו בפה מלא כי הם לא הבינו בכלל רכב נוסף, אחר, אלמוני, אשר נסע בעקבות הרכב הנאשם - בכלל, או שהרכב הנסע האלמוני פגע בו עובר לתאונה - בפרט.

העד מיצנער ישראל בעדות במשפטה (נ/6 עמוד 2 שורות 3-1):

"אני שמעתי את הבוחר שנוג אומר לאחד מאנשי זק"א שהוא נפגע מרכיב אחר ואני אומר לך בוודאות שהוא הגיע בנסיבות מטורפת וגם בוודאות אני אומר לך שלא היה שם רכב אחריו ושום רכב שפגע בו בכלל זמן האירוע לא לפני האירוע ולא בזמן האירוע"

העד רון עדי בת/76 שורה 31-32 העיד:

"ש: האם בזמן הפגיעה של הרכב הטויזטה ברכב ללימוד הנהגה היה נזק בחלק האחורי של

רכב הטויזטה ?

ת: אני לא ראיתי נזק בחלק האחורי של הטויזטה וגם לא ראיתי שmag'ע מאחורי רכב."

ולסיקום שאלת הפגיעה מאחר טרם התאונה, מסקן הנאשם עצמו בחקירהו הנגדית בבית המשפט, גרסה סותרת לעדותו שלו במשפטה בת 1 ות 2.

בחקירהו הנגדית בבית המשפט מיום 16.11.7 עמ' 227 לפרוטוקול שורות 13-15:

"העד בר חזות:

היום אני אומר שהיה אימפקט מצד ימני של הכיבש, יכול להיות שההרגשה שקיבלת
מכריות האויר שהעיפו אותו אחורה זה ההרגשה שנית **לי לחשוב כאילו רכב פגע בי מאחורה,**
אבל אני לא יכול לתת תשובה אם רכב באמת פגע בי או לא."

בהמשך עדותו בבית המשפט, באותו היום, סותר הנאשם פעמיים נוספת אף את גרסה זו.

סוף דבר, לאור עדות הבוחן המשטרתי, לאור שתיקתו המדbertת بعد עצמה, של מומחה ההגנה בשאלת זו (שהבין את חוסר היתכנות גירושו של הנאשם לאור הממצאים), לאור עדותו של וליד סאחסא-הבודק מטעם טויטה, ולאור עדויות עדי הראייה לתאונה, אני קובע כי לא היה כל רכב אלמוני שפגע בו מאחור, כל התיאור שמסר הנאשם בעת החקירה במשטרת, כאילו רכב אחר, אלמוני, פגע בו מאוחר טרם התאונה וגרם לפתחת כריות האויר שהסתירו לחלוין את שדה ראייתו - כולה גרסה פרי דמיונו ואני אמת.

התיחסות הנאשם לדרישת בדיקת השכבות

מוסכם על הצדדים כי מיד לאחר התרחשות התאונה בוצעה לנายนם - בדיקת "נשיפון" - והתוצאה שהתקבלה מלמדת כי הנאשם אינו שיכור, במובן זה שלא נמצא שריר אלכוהול בגופו (ת/58).

השוטר יוסי חורי הודיע לנายนם כי הוא חשוד בהנאה תחת השפעת אלכוהול ודרש ממנו להיבדק בבדיקה דם. למרות שבוטופס זכרון הדברים ת/4 לא מצין במפורש כי קיימים גם חשד לנאה תחת השפעת סמים, הרי שברשת הידיואו המנצל את הצגת הדרישה לנายนם במקום - אומר השוטר לנายนם כי קיימים גם חשד לנאה בהשפעת סמים ומכך קמה הדרישה לבצע את בדיקת הדם.

תגובהו של הנאשם היא סירוב מוחלט גם שהזהר כדין והוסיף:

"עשנתני גראס לפני חצי שנה ואני לא רוצה שיראו את זה ושיחברו בין התאונה לבן זה."

על נסח הדברים חתום הנאשם בחתימת ידו (ת/4).

מדדך ונוסח תגבות הנאשם - ניתן להבין כי הוא ידע שעליו לבצע בדיקת דם לצורך הסרת החשד לנוהga תחת השפעת סם. וכן על סיירובו העיקרי, פעמי אחר פעם, למראות שהזזהר כדי, כי עליו לבצע את בדיקת הדם ליזיה סם - והחויבה כאמור מכך לבצע את הבדיקה - ראה סרטון ת/7. (התמלול על ידי בית המשפט בהמשר-ו.).

בالمשר, מספק הנאשם מספר הסברים מעבר לנאמר לעיל מדוע סירב לבצע בדיקת דם. פעמי אחת טען כי יש לו בעית קשב ורכיב ברמה גבוהה יחסית - והוא "לא ראה" על מה שחתם במסמך הדרישה, לבצע את הבדיקה. (ת/1)

פעמי נוספת ת/2 שורות 89-97, טען כי חש שמתנצלים לו ואמר מה שאמר רק כדי שינוי לו ויתנו לו לקבל טיפול רפואי.

עבירות השכירות - הסירוב

כדי להבין את האופן הנחרץ, המלא, של הנאשם - מחד ואת ניסיון השוטרים לקבל את הסכמת הנאשם לבדיקה - מאידך, יש לבחון את סרטון ת/7, כאשר התמלול של הנאמר בסרטון מובא כאן:

"ש: בר, אני הסבירתי לך תדבר עם אח שלך לא מגענו מכך, אנחנו רוצים לדבר איתך על בדיקת שכירות, זה שתדבר עם אח שלך תדבר עם אח שלך.

ת: בדיקת שכירות עשו לי ינשוף, אוקי.

ש: **עשו לך נשיפון בזירה, דרישתי ממך עכשו לעשות בדיקת דם אחרי שהסבירתי לך וקראתי את הטפסים.**

ת: **אבל אני הסבירתי לך למה לא.**

ש: בשילוב זה אני מתעד את זה בזירה אתה גם חתמת על זה אנחנו לא מסתירים שום דבר והכל פתוח. אני רוצה רק להבין שאתה הבנתה את כל בדיקות השכירות שנעשו בבדיקה מאפיינים עשויים לשמש ראייה נגדך להוכחת אשמהך בעברות המiyorחות עם קבלת מכתב אישום זה. אוקי אני חוזר, כי אתה צריך לבצע כמו שהסבירתי לך וגם כתוב כאן שוב אני מראה.

ש: אוקי, אז אנחנו חוזרים לאחר שהסרטון שלנו נגמר. אז בר אנחנו חוזרים על הדברים אני מודיע לך שאתה חמוד בנהיגת תחת השפעת אלכוהול דרישתי ממך לחת בדיקת דם, והודיעתי לך מה מטרת הבדיקה. בכל תאונה קטלנית אנחנו מבצעים בדיקה לראות אם יש אלכוהול או סם בדם. הסבירתי לך שחללה עלייך חובה להיבדק מכך החוק, הסבירתי לך בהתאם להוראות סעיף 64(א) לפקודת התעבורה, נהוג רכב המסרב להיבדק לפי דרישת שוטר רואים אותו כמו שעבר עבירה לנווהga בשכירות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

ת: אבל אני נבדקתי, אבל אני נבדקתי.

ש: תקשייב לי, אני מדבר, יהיה לך זמן אתה תדבר.

ת: אני נבדקתי לגבי ינשוף.

ש: פקודת התעבורה, בנוסף עובר עבירת סירוב להיבדק על פי תקנה 96ו.(א) לתקנות התעבורה, לאחר האמור לעיל דרשתי ממן לבצע בדיקת דם ואתה סירבת. סיבת הסירוב: "עישנתי גראס לפני חצי שנה ואני לא רוצה שיראו את זה ויחברו בין התאונת לבין זה". יש לך משהו להוסיף?

ת:

עשנו לי בדיקת אלכוהול, בדקנו, עשו לי ינשוף, לקחו אותו.

ת:

ש: אני רוצה רק לתקן אותו עשו לך בדיקת נשיפון, רק לקבלת אינדיקציה.

ת:

עשנו לי בדיקת ינשוף ועשנו לי בדיקה.

ת:

ש: אתה, למה אתה מסרב לעשות בדיקת דם?

ת: למה אני מסרב לעשות בדיקת דם? אה, אני לא יודעת אני צריכה את אח שלי לידי, אני רוצה להתייעץ עם עורך דין ולהתייעץ עם אח שלי ובנסיעה אני לא היתי תחת השפעה של שום דבר ולפניהם חצי שנה עישנתי אולי "שاكتה" וזה נתפס לי.

ש: טוב, עצור עצור פה, אני לא רוצה לשמוע את מה שיש לך להגיד, אני רוצה עכשו שתתකשר, אתה רוצה להתייעץ עם עורך דין לפני הבדיקה, הצעתי לך את זה כבר כמה פעמים עוד לפני שעשינו את הבדיקה.

ת:

אני רוצה עם אח שלי.

ת:

ש: אתה רוצה להתייעץ עם עורך דין לפני הבדיקה?

ת:

עם אח שלי.

ת:

ש: אני אומר לך שוב, עורך דין.

ת:

אתך אח שלי, אח שלי אחראי על העורך דין אני לא.

ש: בקשה, אני עוצר כאן את הצילום אנחנו ניתן לבר להתייעץ ואז אנחנו נעשה צילום נוספת. קח, תתקשר לאחיך.

ש: טוב, מתחילה צילום בו חן 1175645 ישי חורי השעה 20:00, 23 באוקטובר 2015, אני נמצא כאן עם מה השם?

ת:

בר

ת:

בר מה? בר תעודה זהות.

ת:

בר חזות .....

- ש: **התיעצת עם עורך דין?**
- ת: **דיברתי עם עורך דין, כן.**
- ש: **ומה השם של העורך דין?**
- ת: **לא יודע.**
- ש: **לא יודע, איך הגיעת לעורך דין זהה?**
- ת: **משפחה.**
- ש: **משפחה שלך. אוקי, אחרי שהתיעצת עם עורך דין אנחנו חוזרים לבדיקה דם לטובת שכנות, סמים. מ庫ווה שזה לא מקליט כי אסור בחקירה.**
- ת: **עשיתם לי ינשוף, זה לא מקליט. עשיתם לי ינשוף בדקתם את כל הבדיקות האפשרות.**
- ש: **לידעתך, שנייה אני אתן לך לדבר שנייה. לדיעתך, כלל בדיקות השכירות שנעשו לך ובכלל זה בדיקת המאפיינים עשויות לשמש כראיה נגדך לצורך הוכחת אשמהך בעבירות המוחוסות עם קבלת כתוב אישום זה. באפשרותך להתייעץ עם עו"ד בדבר המשמעות המשפטיות של כתוב האישום. איפה הטפסים שלנו? אוקי אני מקריא לך את הטופס אחרי שהבנת וחתמת (מראה דף עם הנכתב לעול עם חתימת הנאשם - י.ו.) בסדר? זה מה שהחטמת קודם, לפני ההתיעצות ואז התיעצת עם עורך דין.**
- ת: **از אוקי אז..**
- ש: **מה? עכשו מה רצית להגיד? לדבר על זה שעשינו לך בדיקת מה?**
- ת: **עשיתם לי בדיקת ינשוף.**
- ש: **ניסיונו, אני מתקן אותו.**
- ת: **ינשוף!!**
- ש: **בסדר, אתה אומר ינשוף אני מסביר לך זהה.**
- ת: **עשיתם לי בדיקה.**
- ש: **אין לי בעיה.**
- ת: **בדקתם אותו מכל הצדדים.**
- ש: **אוקי, אבל דורש ממן לעשות בדיקת דם, בגין שעובד לא מקבלים אינדיקטיה של דם, זה בעצם הבדיקה שאנו צריכים לעשות. בסדר בר? אז אתה מסרב לעשות את**

הבדיקה?

- ת: מפהohlאהזה העורך דין שלי.
- ש: אין בעיה, דיברת עם עורך דין, נכון?
- ת: אז מפהohlאהזה העורך דין מדובר.
- ש: בסדר גמור, אז זה המסמך פה אתה בעצם קראת הבנת, רשום שאתה מסרב לעשות בדיקה, בסדר?
- ת: לא, אני לא רשםתי זה לא כתוב יד שלי.
- ש: סליחה?
- ת: זה כתוב יד שלי?
- ש: לא, זה זה החתימה שלן.
- ת: מה רשום פה?
- ש: אתה חתמתה?
- ת: מה רשום פה? סיבת הסירוב.
- ש: עישנתי גראס לפניך חצי שנה ואני לא רוצה שיראו ויחברו בין התאונה לבין זה.
- ת: אוקי."

למקרה תוכן הדברים ולמראה הנחזה בסרטון, מצטיירת התמונה במלואה. הנאשם במודע, בכוונת מכוון- בחר לסרב לדרישת מתן הדם לבדיקה. הוא فعل כך כדי להכחיל את החקירה לבירור מלא באם צריך סמים אסורים קודם התרחשות התאונה.

זאת ועוד להdagish לעניין הסירוב. לפי - ת/58, (ראה רישומו של השטור رس"ר וולקוב), עולה כי ביום התאונה בשעה 14:50 התייצב בבית החולים איכילוב עו"ד של הנאשם ושותחו עמו ארוכות (עד שעה 11:16). בשלב זה, במשבצת הזמן והמקום, (בבית החולים) יכול היה הנאשם עדין ללא כל קושי לחזור בו מסירובו המוחלט - לבצע את בדיקת הדם, בהנחה שאין לו מה להסתיר או לחושש, כך בעקבות ובהמשך לשיחה פנים אל פנים עם עורך דין, שלא כל ספק ידע וידע חוק. חזקה כי האخرן הבין היטב את משמעות הסירוב של הנאשם לביצוע הבדיקה, קל וחומר כאשר בחקירה תאונה קטלנית עסקין.

כאן המקום לציין כי יש פעמים שהtagובה הראשונית של נהג שומר חוק, לסרב מיד לאחר הסירוב להימלך בדעתו, ולשנות דעתו ולהסכים לבדיקה בין משומם שעשה לאזהרה, או שקיביל יעוז אחר, ובין משומם יודע כי אל לו

לחושש, שהרי הוא לא נטל כל סם אסור. כאמור, במקרה דנן נעזר הנאשם בליווי משפטו צמוד מיום האירוע וכבר בבית החולים, התמיהה נותרת מדוע ולמרות הכל נותר הנאשם בסירובו הנחרץ, לבצע את הבדיקה המתוחיבת. הנאשם, אדם צעיר, עובד בסנפליינג, היה יכול בנסיבות רבות הרבה להסיר מעצמו את החשד של נהיגה תחת השפעה של סמים אסורים, דקירת מחת מצערית- מול האשמה של נהיגה בהשפעת סם אסור וגרם תאונה קטלנית, הוא בחר כאמור שלא להסכים לבדיקה, הנאשם לא הציג כל הסבר הגיוני להכשלת החקירה.

כאן המקום להוסיף, בסיכון ציין ב"כ הנאשם כי נפל פגם בדרך התנהלות החקירה המשפטית ובכך שהחוקר המשפטית לא תפיס את נתוני התייך הרפואי של הנאשם, בבית החולים איכילוב, שכן הוא רשייא לעשות כן לפי צו. למורת הפיתוי לקבל את הטענה ואף הצעתי לבדוק באמ ניתן לעשות כן, בסופו של יומם מצאתי כי אין בטענה זו כל ממש. לעניין זה אני מקבל את עמדת המדינה ולפיה, אין דין בדיקת דם שגרתית סתמית בחדר מין כדי בדיקת דם לצורך הלין משפטי בעניין חשש לשימוש باسم אסור. כדי שבדיקת דם תהה ראייה ממשית הן מבחינת הקבילות והן מבחינת המשקל היא חייבות להתבצע בתנאים אוטם קבע המחוקק והתנאים שהתגבשו בפסקה. כך החל מטהlixir רישום מפורט של איסוף הראיות מטהlixir לקיחת הדם ("שרשת-דם") כאמור, תיעוד מדוקן מרגע לקיחת הדם מהחשוד ועד הגעתו למעבדה היחידה - המורשת על פי חוק-, לבצע את בדיקת הדם המיוחדת לביצוע הבדיקות לזיהוי סמים אסורים כאמור, (מעבדה מורשת מכוח התקנות בבית החולים שיבא בתל- השומר). לעניין זה ראה "הודעה על אישור מוסד רפואי, לפי תקנות התעבורה, תשכ"א-1961. ק"ת התשכ"א, עמ' 1425, התשמ"ב, עמוד 830.

זאת לדעת, בהמשך, דוגמיות מהדם הנבדק נשארות לשמרתו תקופה ארוכה במעבדה המוסמכת, וכך במידה וקיים צורך לאיומות נוספת של רכיבי הדם הנבדק, בשל דין משפטי בהמשך הימים. כאמור במקרה הנדון כאן השתכנעתי כי הנאשם ידע והבין היטב את המשמעות של סירובו העקבי לבצע את הבדיקה הנדרשת על פי החוק, בנסיבות העניין, ואין לו אלא להלין על עצמו בנושא זה.

מכל העולה עד כאן אני קובל כי התמלאו יסודות העבירה של עבירות הסירוב לתת דגימה - לפי דרישת שוטר ואני רואה אותו כמו שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א- 1961.

אם רכב הנאשם עלה על המדרכה טרם הפגיעה במנוח?

התשובה החיובית, מתחבקשת לפי הראיות החפциות והמצאים בזירת התאונה לצד עדויות עדי התביעה אשר היו עדים בדרך התרחשות התאונה. כאן המקום לציין, אף לא אחד מהם (כולל הנאשם עצמו) לא ראה את המנוח בתוך תחום הכביש טרם התרחשות התאונה, וכל מי שזכה במנוח - הולך הרגל, ראה אותו קודם לתאונה בתחום המדרכה בלבד. ראייתי לנגד עיני כי עדי התביעה רואו והצביעו על מיקומו של המנוח טרם הפגיעה בו בתחום המדרכה במקום אחר, מעט דרומית מזו שהניחס הבוחן המשפטתי שרון כהן, למקום ההתנגשות במנוח, אלא שיש לזכור כי העדים מעידים כל אחד, מטור התייחסות לנקודות זמן שונות, כאשר המנוח בתנועה, כל אחד מהעדים ראה מזווית שונה, איורע קשה שמתרכש בנסיבות הבזק, ולכן הצבעה על מיקום המנוח טרם הפגיעה בו תהא שונה זו מזו כמעט.

הראיות החפциות והמצאים - גוף המנוח, סימני הדם, חלקו הרכבי, תרשימים 13/13.

אני מקבל במלואה את עדותו של הבודן המשפטתי, רס"ר שרון כהן, ומסקנותיו לעניין מנגנון דרך התרחשות התאונה. כדי להבין את מסלול מעופו של המנוח לאחר הפגיעה בו יש לבחון בפירות את תרשימים - ת/13.

לפי שובל הדם המסתומן -7- בתרשימים ולפי שובל הדם המסתומן -12- בתרשימים, ולפי המקום הסופי של שכיבת גופת המנוח, בתוך תחום מעבר-החציה שבכנף המערבית של הצומת, אני קובל כי הפגיעה במנוח הייתה ח'יבת להתבצע שעיה שהולך הרגל נמצא כל כלו בתחום המדרוכה. כתוצאה מהפגיעה הוא הותח ישר - פנים. זאת לדעת, הן שובל הדם המסתומן -7-, והן שובל הדם -12-, כולם הם בזווית המקבילה לכਬיש ולמעקה בטיחות המקביל לכਬיש. הקווים של שובל הדם המקבילים לכביש מלמדים כי המנוח לא היה על הכבש שכן אילו היה נמצא בכביש - והפגיעה בו הייתה בכביש, כי אז תוואי הדם שנמצא במדרכה ובמעבר החציה המערבי, היה שונה באופן מכך שנמצא בפועל. (בזווית אלכסונית ימינה מכיוון נסיעת כלי הרכב - בכביש).

ועוד לעניין זה ראה צלומים 1 ו-2 בת/16 וכן, צלומים 24 ו- 25 בת/15.

כל מריחות הדם מצבעים על כיוון העפה ישר לפנים ולא בזווית חדה - ימינה כפי שהוצע על ידי ההגנה, בדרך של ספקולציה ללא כל ראייה ממשית.

לענין זה ראה עדות הבודן המשפטתי, כהן שרון:

"ת: שלושתם הצביעו כי הולך הרגל עמד על המדרוכה, שראו אותו בפעם האחרונה ואיפלו עד הראייה ישראל ראה את הפגיעה וראה את הולך הרגל כאשר הוא על המדרוכה, על המדרוכה הימנית. בזירת התאונה, אני עוד פעם רוצה להפנות את כבוד השופט לתרשימים.

ש: אוקיי.

בזירת התאונה, נמצא שובל של דם. מקום נחיתת הולך הרגל בהמשך התגלגולות גופו של הולך הרגל. **השובל נמצא בקו ישר מה שmarcaה על היזיקות הולך הרגל בקו ישר.** הולך הרגל הולך לכיוון, בצורה אופקית לכיוון הרכב, לא היה שום אקט של ח齊יה, אם היה אקט של ח齊יה, אנחנו לא היינו רואים את הסימנים האלה בקו ישר אנחנו היינו רואים אותו באלאנסון, כי הוא נזדקק הצדה. אם זה לכיוון הח齊יה שלו ואם זה אחורה מכיוון ח齊תו. בזירת התאונה,

ש: אני רק רוצה לשאול, מה זה הנקודות האלה? יש פה קו,

ת: יש פה מעקה בטיחות.

ש: כן.

ת: במקום יש מעקה בטיחות והשובל אשר נמצא הוא מעבר למשקה הבטיחות על המדרוכה. על המדרוכה. אז יש לנו עדי ראייה אשר הם מסבירים כי הם רואו את הולך הרגל על המדרוכה **לפני הפגיעה שלו, שנייה או שתים לפני הפגיעה** וגם את עד הראייה אשר ראה את הפגיעה עצמה שהולך הרגל נמצא על המדרוכה. שובל הדם אשר נמצא על המדרוכה

בצורה שרה. " (עמ' 63 שורות 19-1 לפרקtocול)

תיאור הנזקים ברכב הנאשם.

כדי להבין את אופן פגעת הרכב הנאשם במנוח יש להתבונן בתמונה 1 עד 9 ו- 15 עד 18 בלוח תצלומים ת/17.

הנזקים ברכב הנאשם הם מכסה המנווע, ובמה שיר, מלחמה לעלה, ניפוץ שמה, ומעל שימוש הרכב "ניגבו אבק" בגג הרכב. מהתבוננות בתמונות ניתן להבחין כי הקורה הימנית של הרכב הנאשם לא ניזוקה, הנזקים ברכב הנאשם כתוצאה מהתנגשות עם המנווע נמצא הם בגירה של 0- עד 0.3 מטר מצד ימין של חזית הרכב, כאשר ניתן לראות שהנזקים נמצאים בקוו - ישר, אנכי, בחלק הימני של הרכב.

סוג זה של נזקים, כאשר הנזקים ברכב הפוגע הם בקוו אופקי ישר מלמדים כי הולך الرجل לא היה בתהילן של ח齊ית הכבש כי אז הנזקים כוויס מעוף הגוף לאחר הפגיעה בו הייתה שונה מזו אשר נמצא בפועל. ובלשונו:

"ש: אתה אמרת מוקדם שאנחנו יודעים כי הגוף עפה בקוו ישר,

ת: כן, כי, אני אסביר למה בקוו ישר.

ש: כן.

כי לא היה פה שום אקט של ח齊יה, לא היה פה אקט רוחבי של גוף הולך الرجل,

במידה והולך רגל מבצע אקט של ח齊יה מימין לשמאלו או משמאלו לيمין,

כבד השופט ויטלסון: זה עניין של וקטורים בעצם.

העד, מר כהן: כי,

עו"ד טיטלבאום: כן, כן.

העד, מר כהן: בדיק, בדיק. אם זה מאנס עד אף שלושים של הרכב, הוא חוזר לצורה

אלכסונית לתחילת, לתחילת הח齊יה, אם זה מעבר לאפס שלושים הוא-Amor לעוף לכיוון ח齊יתו, **פה גם הנזקים של הרכב מראים שאין לי פה אלכסון על הרכב, מראים שהנזקים הם בקוו ישר, מכסה מנוע, מעליו ניפוץ שמה, מעליו בקורה, על גג הרכב ניגובי אבק, מה שמראה לי על כך שהולך الرجل לא חזה, שהוא הלך אופקיות בכיוון הרכב.**

ש: האם אתה יכול לקבוע בוודאות כי הוא הלך?

ת: לא. אי אפשר לקבוע אם הוא הלך או שהוא עמד. אי אפשר לקבוע את זה על פי

הנזקים.

ש: אני הבנתי.

ת: זהו, וגם הזרקות, השובל של הדם. שהולך רجل עולה על רכב הוא צובר את תאוצת

הרכב, הוא צובר את מהירות הרכב, באיזה שהוא שלב בתאונה הזאת, היה שינוי בזווית, בזווית נסיעת הרכב, בירידה שלו לכיביש וחרזה. ברגע שיש זווית כזאת, מהירות הרכב היא יורדת אפלו בקצב"ש או שניים, גוף הולך הרجل מרגיש את זה וזה הרגע שבו הוא מתנתק מהרכב, הוא לא ממשין אליו בכיוון כי הוא לא נתפס על הרכב, הוא פשוט ממשין בכיוון הראשון של הפגיעה של הרכב, הוא עף קדימה, מה שמראה גם שהשובל שמה, השובל של הדם, הנחיתה שלו מהשובל הוא בכו ישר שהוא נפגע בכו ישר. (עמודים 73-74 לפרטוקול שורות 12 עד 8)

כפי שהעיד הבוחן את כיוון נסיעת הנאסם וعليה על אבן שפט מדרכה, טרם הפגיעה במנוח, ניתן ללמוד מהפגיעה מהנדק שנגרם ל"צלחת-טסה" של הגלגל הימני קדמי של רכב הנאסם - ראה צילום ת/4 צילום 1 עד 3 ובו הסבר על הנראת בתצלומים.

" הסבר: גלגל קדמי ימני של רכב א' פרטי טויטה 71-799-78, ניתן לראות נזק טסה של הגלגל ובדוק בזק ניתן לראות שבבי צבע אדום התואמים לצבע המדרקה הימנית בכיוון נסיעת רכב א' שעל המדרקה זו נפגע הולך הרجل".

אני מקבל את ממצאי הבוחן כהן כי לפי הסימנים המצביעים בטסת הגלגל ואופן סימון שפט הכביש באדם-לבן, הנזקים שנגרמו לגלגל הימני הקדמי ברכב הנאסם - נגרמו כתוצאה מעלייתו הרשלנית אל המדרקה שם נמצא טרם הפגיעה בו.

מכל העולה עד כאן, ניתן לקבוע כי הנאסם עלה על המדרקה. על שהתרחש בשלב זה ניתן להיעזר אף בעדותה המפוררת של העד ישראל מיזנר, כאשר עדותו מחזקת ותואמת את מסקנת הבוחן כהן, אשר לティיארו את מסלול נסיעת הנאסם, לפי הממצאים בזירת התאונה, תיאור העליה חלקית של הרכב על המדרקה שמיין בדרך, פגעה בהולך הרجل - המנוח וחזרה לכיביש הפנימה שמאליה, והתגשות ברכב הקאה - של לימוד הנהיגה.

כאן המקום להציג עדותו של מיזנר היא המפוררת ביותר ב厶 בוחן וביחס לעדויות העדים האחרים כך משומם, שההלכה למעשה הוא עצמו נאלץ שלא לטובתו להגביל פיזית לאופן נהיגת הנאסם טרם התאונה, לנוס על נפשו בסטייה חדה שמאליה, כדי שלא יפגע מרכב הנאסם. לעניין זה ראה עדותנו מיום 15.10.24. יום שלמחרת התאונה. (נ/3 שורה 1-23).

"אני נהרתי באופנו של עיר ת"א ברחוב בני אפרים צפון לדרום. אני נסעתי בנטייב הימני ביותר, ונסעתי לכוכן הצומת עם רחוב מבצע קדש. שהייתי במרקח של 50 מטר לפני הצומת עם רחוב מבצע קדש הסתכלתי במארא הימנית של האופנו שלי ואני פתאום קולט במרקח מאחוריו, מרחק שאין יכול להעיר, אני חושב כ-100 מטר

מאחורי מתקרב רכב בצבע כהה , מתקרב במהירות גבוהה מאוד ואני קולט גם את הרכב רוקד כזה , כלומר לא נסוע בקו ישר אך הוא נושא בנתיב הימני ואז ברוחתי עם האופנוו שלו לנתיב השני מימין, למזל לא היה שם רכב כי ברוחתי שמאלה , זה היה עניין של שנייה והוא חלף אותו מימין בסנטימטרים ספורים מהאופנוו שלו ושהוא היה במקביל אליו בפתאומיות הוא סטה ימינה ועלה על המדרכה מצד ימין עם 2 הגלגלים של דופן ימין שלו ואיך שהוא עלה על המדרכה אני ראיתי שהוא פוגע בהולך רגל והולך הרجل עף מההעכמתה של המכונית קדימה לכיוון העמוד של הרמזור ואז גופו של הולך الرجل פגע בעמוד והתפזר לחלקים ואיך שהיתה הפגיעה בהולך الرجل רכב הטויטה ירד בחזרה לכביש עדין במהירות עצומה וזה הוא חזר לנתיב הימני ופגע ברכב פרטי לבן, של לימוד נהיגה שהיה בכניסה לצומת, לדעתו הרמזור התחלף כ-2-1- שניות לפני התאונה ורכב לימוד הנהיגה היה בתחלת תנועה ואז הטויטה פגע ברכב לימוד הנהיגה מאחור ואז רכב הטויטה המשיך את התנועה שמאלה עלה על האי תנועה על הצמיחה שם בעצם חזה את כל המסלולים הנגדיים ונעצר במדרכה הצד השני. כל זאת ראיתי שהייתי בנסעה שכל המקהה קרה מול..."

בעדותו בבית המשפט חזר ותיאר העד מייזנר באופן אותנטי ומוחשי את האירועים כך:

" ש: מה קרה ביום התאונה?

ת: ביום התאונה בעצם יצאתי מהבית לכיוון העבודה, אני עובדDig'i. נסעתי לכיוון תל

אביב, ניגשתי על רח' בני אפרים מצפון לדרום, בעצם לפני שהגעתי לצומת שבה קרתה התאונה מבצע קדש, הסתכלתי במראה ימנית שלו של האופנוו.

ש: באיזה נתיב הייתה בשלב זה?

ת: ימני יותר. הסתכלתי במראה ימנית של האופנוו ובעצם ראיתי רכב שמניע במהירות

מאוד, גבוהה, כשהסתכלתי שוב בעצם כדי להבין מה קורה, ראיתי גם שהרכב נסוע בצד לא ציבה, אני מתאר לעצמי, מתאר את מה שראיתי כנראה בגל מהירות המאוד גבוהה הרכב קצת רחוק על הכביש ובעצם באיזשהו אינסטינקט התחלתי לברוח לנטיב שמאלה, הכל קרה בעניין של שניות, הרכב ממש עבר לידי במרקח של סנטימטרים בודדים, כשהפנס השמאלי של הרכב שהגיע במהירות פשוט רأיתי את הרכב סיטה ימינה ועלה על המדרכה, לפי מה שאני ראיתי **בעצם הוא עלה עם שני גלגלים הימניים של הרכב על המדרכה ופגע בהולך الرجل** כשאני בעצם רأיתי ממש את כל הפגיעה וכשהוא פגע בהולך الرجل, הולך الرجل עף בעקבות המכובע עצם נתקע בעמוד של רמזור או של שילוט שהיה שם ומעוצמת המכנה גם ראיתי איך הגלגלים שלו בעצם נקטוות ועפות כל אחת לכיוון אחר. הוא בעצם חתר קרה שמאלה לכיוון הכביש ופגע ברכב שהוא בתחלת הצומת שם,רכב לבן, העיף גם אותו קדימה, המשיך את הנסעה בעצם תוך כדי מהירות גבוהה, עלה על אי תנועה שהפריד בין הנגדי **למה שניסי נסעתי,** אי תנועה שיש עליו הרבה צמיחה, שיחים, חתר בעצם את כל הנתיב הנגדי, מסלולים של הנתיב הנגדי ובעצם נעצר על המדרכה שהיא ממול.

- ש: כשהסתכלת לראשונה במראה ימנית מה המרחק שלך היה מהצומת?
- ת: אני מעריך באזור 60-50 מטר, כמה שאני יכול להעיר.
- ש: באיזה מרחק ראת את הרכב מאחוריך?
- ת: מעריך שהוא במראה, משחו כמו 100 מטר מאחוריו.
- ש: **בזמן בפגיעה בהולך הרגל איפה הוא היה?**
- ת: **על המדרסה.**
- ש: סיפרת שברגע שהפנס השמאלי של הרכב הכהה שהיה מימינך הוא סטה ימינה, זה פנס קדמי או אחורי?
- ת: קדמי.
- ש: היכן עמד הולך הרגל ביחס לשפט המדרסה?
- ת: מעריך משחו כמו מטר.
- ש: אני מפנה אותך לת/45, אני מציגה בפניך תמונה, מה רואים?
- ת: זה היה ביום שהחוקר לקח אותך לחת עדות בשטח, אני עומד במקום שלהערכתך היה הולך הרגל בזמן הפגעה.
- ש: אני מציגה בפניך את ת/46, סקיצה.
- ת: אני הצבעתי לפי מה שרשום בת/46.
- ש: סיפרת שהולך הרגל עף ופגע בעמוד רמזור, איפה היה העמוד הזה שהוא פגע בו?
- ת: הוא היה ממש בשילוב של המדרסה, כאילו בצומת. לדעתי משחו כמו 15-20 מטר ממקום הפגעה, פלוס מינוס.
- ש: היכן היה הרכב הלבן בזמן שהרכב פגע בו?
- ת: הוא היה בתחילת הצומת.
- ש: אחרי הפגעה ברכב הלבן, היה הרכב הכהה (רכב הנאשם) עשה, מה היה המסלול שלו?
- ת: אחרי הפגעה ברכב הלבן הוא חצה את כל המסלולים ונכנס למסלולו הנגדי, סטה שמאליה." (עמודים 11-12 לפרטוקול)

לסיכום עדותו של מיזנר, מצאתי כי עדותו עדות אמת, ולא בסיפוריו בדים עסקינו. עדותו המתארת את שהוא חווה באירוע התאונה, הוא לך חלק פעיל באירוע - בבריחתו הבוהלה לשמאלו - כדי לא להיפגע. הוא עצמו היה יכול להיות הקורבן לתאונה, רכב הנאשם היה במרקח סנטטטרים בודדים מאופנעו, עת זה היה בדרך לפגיעה הקטלנית במנוחה. הוא תיאר את דרך התרחשות הדברים כהוויתם.

העדה רקفت אלון העידה בבית המשפט כאשר הודיעתה נ/4 הוגשה על ידי ההגנה ועל פי עדותה מיום 23.10.16 היא תיארה את שהתרחש. לפי עדותה שם מסירה כי ראתה את הולך הרجل - עומד על שפת המדרכה כ-40-30 מטר מהצומת, לבשו היה מוזר בעיניה שכן לבש חולצה עם שרול ארוך והדבר עורר את חשדה, וכן נעליה דלחות הרכב. בהמשך, המשיכה העדה ותיארה את שראתה כך:

"ש: האם הולך הרجل נפגע שהלך או שעמד?"

ת: אני ראייתי אותו הולך על המדרכה לכוכן צפונ .

ש"ת: הולך הרجل הולך על המדרכה בוודאות קרוב לשפת המדרכה." (נ/4 דף 2 שורות 9-7)

"ש: באיזה מרחק היה הולך הרجل משפט המדרכה ?

ת: אולי חצי מטר משפט המדרכה, יחסית הוא היה קרוב לשפט המדרכה." (נ/4 דף 3 שורות 18-21)

בבית המשפט בחקירה הנגדית העידה רקفت אלון כך:

"ש: אני מקריא לך ראייתי את הולך הרجل עומד על שפת המדרכה, תאשרי את זה?"

ת: הוא לא רץ, הוא הלך, אני לא ראייתי אותו עומד דום, הוא היה בתנועה, מהזווית שאני עמדתי בה זה היה שפט מדרכה, קרוב לשפט המדרכה, לא בריצה ולא בעמידה, בהליכה." (פרוטוקול עמ' 20 שורות 24-14)

לסיכום, מעודותה של העדה רקفت אני קובע כי העדה לא ראתה אף שלב את המנוח על הכביש, הוא היה בתנועה בין בעמידה ובין בהליכה וכל העת היה - בתחום המדרכה בלבד.

עד התביעה עדי רון רכב על גבי אופננו, אף הוא במסלול נסיעת הנאשם מצפון לדרום לעבר הצומת, לפי עדותו הוא היה בנתיב הימני במסלול, וכאשר הוא התקrab אל הצומת, הוא הבхиון במנוח שעמד על המדרכה, כאשר עמד על שפת המדרכה גוףיו ופניו היו מופנים לכיוון הכביש, המבט האחרון שלו לעבר המנוח היה כאשר המנוח - נמצא על המדרכה -. בשלב זה החליט רון לסתות שמאלה ובלב זה "רכב כהה" (רכב הנאשם וכו') חלף מימינו ופגע ברכב לבן אשר עמד

ובעדותם תיאר את אופן נסיעת הרכב הכהה כך:

"ש: באיזה מהירות הרכב הכהה הגיע?

ת: הוא הגיע במהירות מאד גבואה, מהירות של הערכתי, אני לא יודע להגיד קמ"ש, אבל להערכתי זה כמו מהירות שנוסעים בכיביש מהיר, זה בטח ובטח לא מתאים למהירות בכיביש עירוני ועל אחת כמה וכמה כאשר יש אור אדום ברழוז. " (עמ' 31 שורות 12-7 לפורתוקול)

להדגיש: לצד תחושתו בלבד של העד, כאילו המנוח התקoon לרדת לכיביש, העד הבahir בבית המשפט, כי בכל שלב הוא לא ראה את המנוח על הכביש.

הנה כי כן, כל העדים שראו את המנוח בטוחה של שניות טרם הפגיעה בו, قولם ראו אותו בתוך תחום המדרוכה. לא מצאתי כי עדויות עדי התביעה נסתרו, או שהם - לאאמת.

ראיתי לנגד עניי את עדותם של הבודן המשטרתי בשאלת "נקודה 4" - הוא "השפרצת דם" שלפיו קבע הבודן כי זה היה המקומ הרាសן בו הוא הבחן בدم המנוח, (מצוין 4-13 בתשרים 1-4 ותמונה 21) וקבעתו כי המנוח הלכה למשעה נפגע צפונית לנקודה זו, ובשעה שכל עדי התביעה הציבו כי הבחינו במנוח טרם הפגיעה בו, דרומית לנקודה 4 (נקודות 22,23 בת/13). וכי שצינתי לעיל אין בדברים סתירה ממשית של קביעת הבודן, בהינתן כי העדים חזו שלא ברכזם באירוע בלתי צפוי, קשה, כאשר הם עצם נמצאים כל העת בתנוחה, המנוח טרם הפגיעה בו היה בתנוחה, ארוע שהתרחש במהירות הבזק, אשר נקודת האימפקט המדויקת בלתי ידועה- לנוכח הימצאות הרכב הפוגע בנסעה מהירה מאוד, לפני הפגיעה במנוח ולאחריה, ונקודה 4-cola היא נטו דם מזערוי, שלא היה בו די לקבוע ממצאים נוספים בבדיקה A.N.D., כי זה דמו הספציפי של המנוח - אלא היה בו די לקבוע כי מדובר בדם אדם, ולענין זה אני מצטרף לעמדת המדינה בסיכומה. (פרק "ממצא 4 לעומת עדויות עדי הראיה").

סיכום הממצאים עד כה

אני קובע כי הרכב הנאשם עלה בסטייה לאחדה עם שני גלגלי הרכב דופן ימיין על המדרוכה, שם נמצא המנוח. הסטייה לא הייתה כזו שהשאייה עקבות צמיגים על המדרוכה, ולא חדה באופן שמכונית הנאשם תתקל בעץ ובעמוד החשמל הניצב על המדרוכה. (ראה צלום 1,2 - ת/29)

אני מקבל את גבולות גזרת התאונה כפי שתיאר הבודן המשטרתי, בין עמוד החשמל (ממצא 32 בת/13) לבין ממצא 4- בת/13.

אני מקבל את מסקנת הבחן כי לאור הסימנים הרבים של הצמיגים במדרכה, לנוכח הממצאות אחר בניה פעיל בסמוך לזרת התאונה ולצומת, לא ניתן היה לקבוע ולמצוא בוודאות את סימני הצמיגים של רכב הנאשם שעלה על המדרכה, עם שני הגלגלים שבימין הרכב בו הוא נהג.

מכאן, כאמור, לא ניתן להצביע במדוייק את נקודת העליה של רכב הנאשם על המדרכה, אלא רק גבולות גירה - כפי שצוין בעדותו.

לאור הממצאים בזירת התאונה, כאשר גופו של המנוח כתוצאה מהפגיעה בו בותר לשלווה חלקים, רגל ימין - רגל שמאל - ופלג גוף חלק עליון, אשר רגל שמאל נמצא **על המדרכה** בנקודת -1- מצוי בתרשים ת/13, כאשר רגל ימין - במדרכה הדרומית - (בכונף הדרומית מצד מערב) מעבר לצומת עם רחוב מבצע קדש, ראה נקודה -2- בתרשים ת/13, גופו המנוח בתוך תחום מעבר הח齐יה, בכונף המערבית לצומת עם רחוב מבצע קדש על אי-התנועה, כאשר פלג הגוף העליון מונח על הכביש-במהשך **לקו האורי דמיוני של תחום המדרכה** - (בכונף הצפונית), בנקודת -3- בתרשים ת/13, אשר כל שובי הדם לכל שלושת חלקיו גופו, הם במקביל לכਬיש במקום - ולמעקה הבתיחות.

אני קובע כי רכב הנאשם התנגש במנוח בתחום המדרכה, תוך העפת גופו של המנוח באופן קשה ביותר- ישר לפנים, בתחום המדרכה כמסומן, וטרם חזרה של רכב הנאשם לכביש, וכן קיבל עדות הבחן המשטרתי אשר תיאר את מגנון הפגיעה ומעוף גופו המנוח ישר לפנים, ועדות עד התביעה ישראל מיזניר שעדותו לא נסתירה.

כאן המקום להציג גירסת ההגנה מנוגדת לכליל הֆיזיקה ולשלול הישר. האם ההגנה מזמין אותה לאמץ את הגרסה שאחורי מעוף המנוח באוויר באוכסן שמאל לימיון,(מהכביש למדרכה) היא נחתה לארץ, (במדרכה) ולפתע פתאום באורח טבעי, שנתה זווית המשך המעוּפ של גופו המנוח, ובאופן שהמנוח -שינה עצמו את זווית הנטחה - והתיישר במקביל לכביש ולמעקה הבתיוחן, ובעוצמה רבה כל כך, עד שעוצמת הנטחה ביתה את גופו לשלווה חלקים?

אמור מעתה, אילו היה ממש בגירסת ההגנה, כי גופת המנוח עפה מהכביש למדרכה, כי אז כל שובי הדם שנמצא במקום היו חיבים להיות שונים לחלוטין, באוכסן ימינה, ולא במקביל לכביש, ולמעקה הבתיוחן במקום-כפי שנמצא בפועל.

בהמשך, לאחר הפגיעה בהולך הרגל וחזרת רכב הסטיה החדה שמאלה, תוך נסיעה באופן של איבוד שליטה מוחלט הוא התנגש בעוצמה רבה יותר ברכב ללימוד נהיגה, שהחל באותו רגע בנסיעה תוך צומת ובדרך נס לא נגרמו פגיעות נוספת בנפש.

כאו המקום להוסיף, לאור הקביעה העובדתית לפיה המנוח נפגע כאשר הוא נמצא כל העת בתחום המדרכה בלבד, לאור הקביעה העובדתית כי רכב הנאשם עלה עם גלגלי דופן ימין למדרכה טרם הפגיעה במנוח, לא מצאתי לנכו להעתר לבקשת הגנה לחזור ולדרosh באשר לтиיעוד על מצבו הרפואי של המנוח טרם התאונה. לפי טעמי מצבו הרפואי של המנוח אינו מעלה או מורד באשר לחובה שלא לפגוע בהולך רגל הנמצא בתחום המדרכה.

המצב הטכני של הרכב בו נהג הנאשם.

הנאשם בעדותו בפני הוחוקר כהן שרון תיאר את הרכב בו הוא נהג בתאונה כך:

"ש: האם הרכב שלך רכב טיויטה היה תקין הנה, בלמים, צמיגים ו מבחינה מכנית לפני קרות התאונה?"

ת: **חייב, הרכב שלי מטופל טיפ טופ"** (שורה 17-21, ת/1)

ובחקירתו הנגדית בבית המשפט, ביום 16.11.7:

"ש: הכביש היה פתוח לפנין.

ת: נכון.

ש: היה לך שדה ראייה.

ת: נכון.

ש: שום דבר לא הפrixע לך.

ת: נכון.

ש: לא הייתה בעיה בכביש, יפה. עכשו אמרנו שבעצם הרכב היה תקין.

כבד השופט ויטלסון: הנאשם מהנהן הנהון חייב.

עו"ד טיטלבאום ש: אמרנו שהרכב, מבחינמת היה תקין שנagnet בו, אוקי. אז מבחינמת

הרכב שלך הכל היה תקין נכון?

ת: כן.

ש: נהגת, הכל עבד כמו שצריך.

ת: כן.

ש: בעצם לא הייתה לך שום בעיה ברכב עד התאונה.

ת: כן." (עמ' 223, שורה 4-18, לפרטוקול)

הבוחן שרון כהן בדו"ח הבוחן ת/14 עמ' 3 סעיף 8, מצין כך:

"ברכב מס' 1:

1. ביום התאונה בדקתי את תקינות רכב א' במצב עמידה עקב הנזק התאונתי ולא נמצא כל ליקוי מכני לא במערכת הבלתיים, לא במערכת האצה ולא במערכת ההיגוי.

בתאריך 16.11.15 רכב א' נבדק במגרש הגירה על ידי מנהל עבודה במוסך מורשה טיוויטה ולא נמצא כל בעיה או תקללה לא במערכת הבלתיים ולא במערכת האצה ולא במערכת ההיגוי של רכב א'"

קביעות אלה של הבוחן המשטרתי לא נסתרו על ידי מי מעדי ההגנה.

עד התביעה, וליד סאחסאך מנהל מחלקה דיאגנומטיקה במוסך טיוויטה העיד כי לאחר הבדיקה הממוחשבת של רכב הנאשם, התקלה היחידה שנמצאה הייתה הפעלת חיישני חיזית הרכב - שהפעילו את כריות האויר, כתוצאה מההתנגשות החזיתית. ובלשונו:

"ת: הוא ביקש כי הבדיקה תהיה ממוחשבת, זאת אומרת במכשיר עדכון ייעודי ומכוון שהרכב הוא טיוויטה לנו יש את המכשיר הייעודי. זהה אנחנו הגענו לשם, הרכב היה במצב קצת בעייתי מבחינת הגישה. אנחנו היינו צריכים לחבר לו מחשב כל החיזית כל המחבר לא היה שם. לא שלא היה אבל עבר פגעה מאד בעיתית, אנחנו הצלחנו לפתח מה שנקרא סוויז' ולהתחבר עם המכשיר פה ובסיריקת התקלות שאנו לנו, מכוון שהמחבר התנתק אז ברכבים אסיאתיים, יפנים, יש נטייה לתקלות להימחק, ובכל זאת אנחנו מצאנו שם תקלות של כריות אויר.

שם: כן, כן.

ת: של חיישני חיזית חיישני התנגשות שזה מאוד توأم את המקורה כי הרכב קיבל פגעה שמה. מעבר לזה הוא ביקש ממוני להראות בדיקת תקלות בלבד, **עוד פעם זה תקלות ולא פיזית בשטח, זה לא היה. חוץ מכריות האויר לא היו תקלות.**

- ש: מה זאת אומרת תקללה בנסיבות אוויר? בוא תסביר באמת,
- ת: כל,
- ש: התקלה הייתה,
- ת: כל מערכת ברכב שהוא מבוקרת מחשב, ברגע שיש איזה שהוא כשל של פעולה או פעולה לקיי, המחשב יודע לתרגם את זה למספר תקללה שהוא קוד בספרות ובאותיות ומכובן בהתאם להנחיה (לא ברור) אפשר לדעת על מה מדובר.
- ש: אוקיי, כן, אבל אני, אוקיי, אני רוצה לדעת, בפועל ברכב, הנסיבות האויר למה הhn, למה הייתה תקללה בנסיבות האויר?
- ת: זה עוד פעם, בגלל שהחישני ההתנגשות נפגעו פיזית.
- ש: אוקיי.
- ת: ושם, שם הייתה התקלה.
- ש: זה נזק אשר נגרם בעקבות התאונה או עובר לתאונה?
- ת: לא, זה כתוצאה מההתאונה." (שורות 28-1 עמ' 40 לפרטוקול)

זאת לדעת, עדויות הבוחן המשטרתי ועובד מוסך טיויטה מר סאחסאך בשאלת תקינות הרכב בו נהג הנאשם עבר לתאונה לא נסתרו על ידי ההגנה, וכך אף לגבי קביעת עדי התביעה כי הגלגל השמאלי שנמצא מחוסר אוויר נגרמה בשל ההתנגשות הנוסףת ברכב הקיה, ולא חוסר האויר בגלגל השמאלי הוא הגורם לתאונה שקייפה את חייו של המנוח.

ולענן זה ראה מסקנת מעודת הבדיקה של מכון התקנים - שלא נסתירה (ת/40): "לאור ממצאי הבדיקה האופן הנבדק - אינו הגורם לתאונת הדרכים שבנדון".

אמור מעתה, הרכב הנאשם עובר לתאונה, היה תקין לא היה כול כשל טכני בכל חלק מחלקי הרכב - בכלל, ובצמיגים- בפרט. הנאשם נכשל להציג כל הסבר סביר והגיוני מדוע איבד שליטה ברכב טרם התאונה, מכאן שלא יותר אלא לקבוע כי נהיגתו הרשלנית גרמה לתאונה הקטלנית.

מצאתי כי עדותו של הבוחן המשטרתי רס"ר שרון כהן היא עדות אמינה, משכנעת ונשענת כנדרש על ממצאים חפציים שנמצאו בזירת התאונה, המדברים بعد עצם. עדותם וממצאיו توאמים את עדויות עדי התביעה שצפו במנוח טרם מותו. מבחינתי כל מקום שעמדות הבוחן שרòn סותרת את עדות מומחה ההגנה, עות הבוחן שרון היא המקובלת עלי.

כאן המקום להוסיף, הzier עליו נשען מומחה ההגנה בקביעתו כי הנאשם הכל לא אשם בתאונה הוא בשאלת המזאותו של הולך الرجل שעה שנפגע מרכיב הנאשם. לשיטתו- על הכבש. קביעתו זו אין לה אחיזה במצבות, כולה נשענת על שאלה לב, בוגדר ספקולציה . למשל קיבלתי הנחה זו, לא יותר אלא לדחות את מסקנותיו באשר לאחריות הנאשם לגורם התאונה.

סוף דבר.

לאחר שמיית העדויות כולם, לאחר שבוחנתי הריאות שהוצעו בבית המשפט, הסתטים , המוצגים וחווות הדעת השונות, שמעתי בקשרב הרבה עדויות המומחים ועדות הנאשם עצמו, לא יותר לי אלא לקבוע כי הנאשם בנסיבות הرسلנית גרם למוות של המנוח.

השתכנעתי כי התביעה הרימה את הנטול המוטל עליה להוכיח מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם שהיה לו שדה ראייה פתוח של 287 מטר לפנים, עלה ללא כל הסבר, מלבד נהיגה רשלנית, עם רכבו על המדרכה , פגע במנוח וגרם למוות.

את תמצית גירסתו של הנאשם, באשר לזרות ראייתו את דרך התרחשות התאונה ניתן לסכם בעודומו שלו, מיום התאונה כר:

" ש: האם אתה יודע ומודיע שאתה חשוד בעבירות הריגה ?

ת: עד חצי שעה אחרי המקרה , אני לא ידעת שמדובר בהולך רגל שנפגע, אני הייתי בטוח רק אני והמכונית שלפני ואחרי היו משותפות בתאונה". (ת/1, שורות 75-74).

הנה כי כן, הנאשם הכל לא ידע כי פגע במנוח פגעה קשה , בעוצמה כזו המנifestת שימוש רכב , מקיצה דם למרחקים, כל זאת מבלי שהוא מבחין כלל בהולך الرجل טרם הפגעה בו. אין מנוס מלkówע כי הנאשם נהג ברכבו בrelsנית רבתה, איבד את השליטה ברכב, נהג בנסיבות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה מנטייב נסיעתו , לפי דבריו לחץ על דוושת הגז במקום דוושת הבלם, וגרם בrelsנותו כתוב האישום לתאונה נשוא הדיון כאן.

הוסף לתיאור דרך התרחשות האירועים כאן את סירובו העיקש , והלא מתאפשר של הנאשם לבצע את בדיקת הדם המתחייבת מכוח חוק, גם שהוא לו המשמעות המשפטית של הסירוב, פעם אחר פעם, ברחיל בתוך הקטנה, ובdagש לחומרה, כאשר תוכאות התאונה היא -קטלנית. המסקנה המתבקשת היא כי הנאשם ביצע את עבירת הסירוב כמצוין בסעיף 64(א) לפקודה. לטעמי, הנאשם היה תחת השפעת סם מסוכן ואסור והוא התנגד לביצוע הבדיקה- כדי לנסות לטשטש ולהסתיר עובדה זו. כאשר ככל החלטם, שהוכחו מעלה לכל ספק סביר, לא יותר אלא לקבוע כי הנאשם ביצע העבירות המזוהה לו בכתב האישום ואני מרשיינו בדיון.

ניתנה היום, י"א סיון תשע"ז, 05 يونيو 2017, במעמד הצדדים